

Η δικαστική παρωδία που ξεκίνησε στις αρχές του καλοκαιριού για την υπόθεση της επίθεσης με πυροβολισμούς εναντίον των μεταναστών εργατών στην Νέα Μανωλάδα τον Απρίλιο του 2013, ολοκληρώθηκε με τρόπο εξοργιστικό και παράλληλα αναμενόμενο. Το Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο Πάτρας αθώωσε τόσο τον φραουλοπαραγωγό, Νίκο Βαγγελάτο όσο και τους τρεις μπράβους του για την κύρια κατηγορία της εμπορίας ανθρώπων. Ταυτόχρονα, οι δύο από τους τρεις μπράβους του Βαγγελάτου που δικάζονταν, κρίθηκαν ένοχοι για τους πυροβολισμούς στους μετανάστες. Με άλλα λόγια, το δικαστήριο άφησε ανέγγιχτη την πρακτική της δουλεμπορίας νομιμοποιώντας τις λογικές του Βαγγελάτου και απλά, για να τηρήσει τα προσχήματα, έκρινε ένοχα τα δυο καθάρματα που προέβησαν στην επίθεση με καραμπίνα: Ο Βαγγελάτος και το σύστημα που έχει επιβάλει στα χωράφια του «βγαίνουν λάδι», τυχαίνει απλά κάποια τσιράκια του να είναι κακοί άνθρωποι και να πυροβολούν εργάτες.

Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν απλά η κορύφωση μιας διαδικασίας, στο εσωτερικό της οποίας συσσωρεύτηκε ολόκληρη η μέθοδος αντιμετώπισης των κρατικών θεσμών απέναντι στον κόσμο της Εργασίας και ειδικότερα οι ρατσιστικές λογικές που προωθούνται επιμελώς στοχεύοντας στους μετανάστες. Είναι χαρακτηριστικό πως κατά την διάρκεια της δίκης, οι μετανάστες που είχαν πέσει θύματα επίθεσης από τον Βαγγελάτο και τα τσιράκια του αντιμετωπιζόντουσαν από το δικαστήριο σαν να ήταν αυτοί οι κατηγορούμενοι ενώ ένα κλίμα μαφιοζικής τρομοκρατίας ενορχηστρωμένο από τον Βαγγελάτο, το οποίο στόχευε σε μάρτυρες και αλληλέγγυους στους μετανάστες, νομιμοποιήθηκε για τα καλά από το δικαστήριο. Η τελική απόφαση ήταν απλά το κερασάκι στην τούρτα. Η αστική δικαιοσύνη είναι παρούσα, υπενθυμίζει τον ρόλο της, υπερασπίζεται τη φύση της. Είναι ταξική και υπάρχει απλά για να επικυρώνει την κυριαρχία των ισχυρών.

Η δικαιοσύνη για την εργατική τάξη δεν έρχεται μέσα από τις δικαστικές αίθουσες αλλά αντίθετα, μέσα από τους συλλογικούς αγώνες της και τις κινητοποιήσεις της. Τα δικαστήρια δεν δικαιώνουν ποτέ την εργατική τάξη, απλά σε κάποιες περιπτώσεις αναγκάζονται να αναγνωρίσουν τις νίκες που η τελευταία κατακτά στο δρόμο. Συνεπώς, η στάση του δικαστηρίου στην υπόθεση της Νέας Μανωλάδας είναι μια αναμενόμενη εξέλιξη, αυτό που μας υπενθυμίζει είναι η αναγκαιότητα της ενδυνάμωσης της ταξικής αλληλεγγύης, που θα νικήσει τα αφεντικά και τις ορέξεις τους.

Μπορεί ο Βαγγελάτος και ο κάθε Βαγγελάτος να νομιμοποιούνται από το Κράτος και τους θεσμούς του αλλά η πραγματική δικαιοσύνη θα επιβληθεί μόνο από το εργατικό κίνημα. Μπορεί η αθωότητα του Βαγγελάτου να μην μπορεί να αμφισβητηθεί μέσα στις δικαστικές αίθουσες και μπορεί η απόφαση να μην είναι εφέσιμη αλλά η ενοχή του απέναντι στην εργατική τάξη είναι ξεκάθαρη και γι' αυτό τον λόγο η υπόθεση δεν κλείνει εδώ. Η υπόθεση της Νέας Μανωλάδας παραμένει ανοικτή και δεν θα κλείσει μέχρι να αποτελέσει παρελθόν οριστικά το καθεστώς εργασίας που επικρατεί στο σύγχρονο κάτεργο των χωραφιών της περιοχής. Γι' αυτό ας είναι σίγουρα όλα τα αφεντικά της Μανωλάδας...

-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΑΔΑΣ

-ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ, ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

-Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

 rocinante.gr